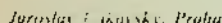

BOX 520, STATION "D", TORONTO, ONTARIO, M6P 3K1 CANADA

No.7., Vol.23., 31.cervence-July 31st, 1990.

"Ja jedno místo vim, to bude po světě slavnější, jako slunce v záři své. Pomněte všichni slova mého, vyjdou dvě olivy zlaté z něho: Vavřín bude jméno olivě první a Vojtěch olivě druhé. /.../ Ty to město oslaviš již pohřbení všechnu zemi obrání. /.../ Pro práh město nazvete Praha; toho města bude velika sláva." (kněžna Libuše, Dalimilova kronika 1309–1314) – „Vyšel jsem a snížil na břidlici, Praha byla krásnější než dříve, slibů mihy s nebe splyvajících zakrylo ji zpola do Ikarie. /.../ Jakmile se může stanou strunou, v platky růží promění se rez, sami plácí nad tou písni ztrnou, zapomínajíce letět do nebes. A když spánek miji čelo blede, unikající hrůze lidských řas, věžeň vi, že časý mění čas, věžeň vi, kam jeho čas ho vede. /.../ Město, jehož slávu nepřehléje dášek času hlodající kost, kdo by psí nář tento basník knižně mohl vidět i jeho budoucnost.“ [Jaroslav Seifert: Světlem oděná, Praha 1940]

Praha caput regni Bohemae, civitas, metropolis, sedes archiepiscopatus, episcopatus, universitatis, palatii regii, sedis senatus, curiae, magistratus, etc.

Právě caput regni. Tim posledním proslo naše krásné město a v patách za ním celá země na sklonku minulého roku. Tehdy se opět stala Praha dějištěm historické, tenkrát zcela ojedinělého zápasu – střetu brutality s květinami, z nějž, zjevila se světlem přiroděná, „krásnější než dřív. ...“ – Popijme si, aby tato před 50 lety napsaná slova platila nejen v novém roce, ale po všechny dny života našeho i našich dětí. Těch zejména, neboť ony to byly, kdo se v první řadě vskutku tvrdě zasloužil nejen o „velikou slavu města toho“, ale především o jas a naději, rozkvětu po letech lmy a umlčení v našich srdcích. Necht j tedy naše Praha a celá obrozující se země povždy už jen světlým přiroděná!

ew

Na prahu nových dějin jsme povinni se ohlídnout a zvážit historii tohoto století. Nebyla lehká. Byla naplněna národními a sociálními revolucemi. Lidé byli stavěni do situací, kdy se museli rozhodnout, na čí stranu se postaví, zda na stranu osobního prospěchu a zla nebo na stranu opačnou. V takovém rozhodnutí byl každý sám. Diktovala ho pouze jeho osobní mravnost a jeho svědomí. Proto se často politický zápas stával záležitostí mravní. Kdo se postavil na stranu dobra, kdo vstoupil v zápas o vyšší lidské hodnoty, musel být připraven přinést oběti nejvyšší a to nejen své osobní, ale i svých blízkých. Nastavil své čelo nepřátelské kulce stejně jako nekaly mporům lidské společenství. Vnitřní sílil, aby dokázal prosadit posílající mravního imperativu, nést i cizí vinu i tíhu zklamání. Tak se odvíjel zápas často bezradný, který však musel být bojován, aby národ neztratil svou lidskou perspektivu. První světová válka posela zemi hroby těch prvních. Jejich památky ční k nebi od Calais až po Vladivostok. Zborov, Verdun, Doss Alto, symbolizují vůli po národní svobodě, ale i cenu, kterou za ni bylo třeba zaplatit.

Vlast ze sebe však ještě nestřásla krupěje potu poctivého úsilí a znovu tilž lidě, pouze z generaci starší, se zdvihají k odporu prci: běsnícímu násilí a zvůli. Znovu teče krev, krev všech i nevinných. Tobruk, Dunkerque, Marseň Matru, Dukla – tam se bijí muzi. Stejně však probíhá zápas i doma. Národ, který byl jednou svobodn, ztratil-li svou svobodu, nepěstane o ní nikdy ušlovat. V domácím odboji jde vlna za vlnou. Krásní a čistí lidé jsou odváděni na popraviště a jejich ženy a děti přecházejí táboru hrůzy a ztraceného lidství. Jméno Lidice oťřásá svědomím světa. Dnes tam stojí prostý kříž. V létě se vlní zelená louka s tisíci květy, symboly nového žiti. Každý

Svatý Václav znovu uvítá vítěze, vracějící se do pražských bran, vdechují své ži vzduch jara, volnosti i naději vědného míru. Ta však brzy pohasíná, vytráďí na víchřici hněvu po únoru 1948. Znovu teče krev i slzy, lidská zloba se zvedá a umlčuje vše, co ji stojí v cestě. Chce vyvrátit kořeny národního citění a nahradit je iluzi bezprávního života, zbaveného morálky, krásy i Boha. Nic není dost špinavé, aby se toho nedalo použít.

Viny odporu se zvedají, ale čas vytváří hráz, kterou může překonat jen víra a vědomí mravní nadřazenosti nad davem, v němž je probuzena a pěstována nenávist a pohrdání národní i všelidskou kulturou. Spoutaný národ se snaží vymáhat z okovů srpu a kladiva, které jsou mu cizí. Za zarmozřovanými okny věznice bliká stále více světel. Koridory z oslnatého drátu vytýčují hranici zla i lidského utrpení. Jejich oslňující světlo však nepohlcuje tmu, která je zrodila. Rostle silensví měséncými chry. Neštítí se smrti žen, bolesti dětí. Dr. Milada Horáková, Heliodor Pika, Milar Coca a stovky dalších. A to vše ve jménu zrušné iluze, kterou čas neuprosně zbavuje penlí, až se sama promění v tvrdou a jasnou skutečnost. Nejsou slavná bojště, kde třesk zbraní přehlušuje lidský cit, ale přesto zůstávají v paměti pomníky, svědci bitvy, kde vzešla mravní převaha lidství a víra v Boha a v sílu lidské myšlenky. Leonoldov, Nikolaj, Železovce, Bytíz, Devanáctka. Bez těch, kteří jimi prošli, by nebylo jara 1968, ani Charty 77. Aťžez se uzavírá. Pavel Wonka a masakr studentů 17. listopadu. Mrazivé dny a pevné odhodlání a pak již jen slzy radosti. To legie živých rozvzlála ve všech městech prapory též, na které se nesmi zapomenout.

"HR"

Ing. FRANTIŠEK ŠEDIVÝ

Jsou Pražané, kteří chodí na ruzyňské letiště jen proto, že ví, že tam uvidí nějakou známou osobnost. Mohou tam potkat třeba Ivanu Trumpovou a režiséra Miloše Formana /viz obrázek nahoře/ nebo paní Olgu Havlovou a Áju Vrzáňovou-Zanovou /obrázek dole/. Ruzýnským letištěm prošli bez úhony zásadní odpůrci čs. komunistů, jako např. prof. Vladimír Kraljina, Jan Kuncíř a Ota Rambousek. Áju Vrzáňovou-Zanovou, provdanou Steindlerovou /první zprava na dolní fotografii/, přišel uvítat houf novinářů. Už proto, že vyhrála mistrovství světa v krasobruslení v letech 1949 a 1950. Byla to její první návštěva rodné země po čtyřiceti letech. Byla nadšena.

SLOVO K DNEŠKU

Jak známo, byli v ústavě Quinze-Vingts z počátku všichni slepci sobě rovni a jejich drobné spory se rozhodovaly většinou hlasů. Dokonale rozeznávaly hmatem mědný peníz od stříbrného; žádný z nich se nikdy nespěl bráskel víno s burgundským. Jejich čich byl jemnější než čich jejich sousedů, kteří měli dvě oči. A vážovali dokonale o čtyřech smyslech, to jest věděli o nich všechno, co o nich člověk může vědět, a žili šťastně, pokud je to možné v Quinze-Vingts. Na nešťastí jeden z jejich učitelů začal tvrdit, že má jasné ponětí o smyslu zrakovém; řečnil, pleticháčil, vychoval nadšence; nakonec ho uznali za hlavu společenstva; začal vchlebsky rozhodovat o barvách a všechno bylo ztraceno. Tento první diktátor ústavu Quinze-Vingts si nejprve zřídil malou radu a s její pomocí se stal pánem všech almužen; takto se mu nikdo neodvážil odporovat. Rozhodl, že všechny obleky obyvatelů Quinze-Vingts jsou bílé, a slepci tomu uvěřili; mluvili jen o svých krásných bílých šatech, ačkoliv ani jeden oblek neměl tuto barvu. Kde kdo se jim smál: žili si stěžívat diktátorovi, ale ten je přijal velmi špatně; nadal jim, že jsou novotári, svobodomyšlníci, buřníci, že se dávají svest bláznivými názory těch, kdo mají oči, a že se odvažují pochybovat o neomylnosti svého pána. Tento spor vytvořil dvě strany. Diktátor, aby je uspokojil, vydal vyhlásku, že všechny jejich obleky jsou červené: v Quinze-Vingts nebyl ovšem ani jeden oblek červený. Kde kdo se jim smál ještě více než předtím: nově stížnosti ze strany společenstva. Diktátor se rozhořil a ostatní slepci též: dlouho se hádali a svornost byla obnovena teprve tehdy, když bylo každému obyvateli ústavu Quinze-Vingts dovoleno odložit úsudek o barvě svého oděvu. Že slepci byli v nepravu, jestžie chvil roz-
hodovat o barvách; zůstal však pevný ve svém mínění, že jen hluchým přísluší posuzovat hudbu.

Voltaire

1694-1778

Kanadské Listy

INDEPENDENT MONTHLY
IN CZECH AND ENGLISH LANGUAGES.

Publisher and Editor: Mirko Janeček.
Tel./416/ 278-4116.

Články, objednávky inserátů, opravy
adres a předplatné lze poslat na:
"KANADSKÉ LISTY", Box 520,
Station "D", Toronto, Ont. M6P 3K1.

Pokud jsou články podepsané, nemusí
se redaktor ztotožňovat s jejich
obsahem.

Předplatné na 1 rok:

Kanada a USA ...	\$ 17:00
Zámorí lodí ...	\$ 20:00
Zámorí letecky ...	\$ 30:00

Během mé nedávné náv-
štěvy vých. Čech jsem
měl skutečně štěstí:
cestou z Chlumce n/C
do Přelouče jsem u
Koles spatřil tuto
pěknou scénu... Čtyř-
spřeží kladrubských
běloušů na své dopo-
leďní "procházce" pod
vedením odborníka V.
Kocmana. I Kladruby
procházejí změnami a
všichni v zahraničí
doufáme, že budou pří-
stupnější nejen "domo-
rodcům", ale i zahra-
ničním turistům s
tvrdými valutami, jež
naše nová republika
tolik potřebuje. Také
museum kočárů a po-
strojů je zajímavé.
Plánuje se něco? MJ

JEDNOU VĚTOU

Poslední číslo revue "Mac-
lean's" přineslo článek o

čs. prezidentovi Havlovi "Jailbird President" z pera J. Bemro-
sa. Týká se nové knihy, jež vyšla v Random Housu, má 228 stran
a stojí \$26. Kniha se jmenuje "Disturbing the Peace" a jejím
autorem je sám Václav Havel. Přeložil do angličtiny Paul Wil-
son. -- Alena Kolaříková je z mladší generace českých immigran-
tů, vyznává se v počítačích, žije v Torontě a napsala pro "KL"
zajímavý článek "Počítače a my". Uveřejníme co nejdřív. --
Známý kanadský autor Peter C. Newman se z Victoria, BC přestě-
hoval do N. Vancouveru. -- Malá oprava: krajanský pivovar -YORK
BREWING CO.- má adresu: 7956 Torbram Rd., Unit C1, Brampton, Ont.
L6G 5A2. Tel. /416/ 458-0122. Pivo York se postupně dostává
do všech obchodů s pivem. V pozadí jsou krajané Vladimír Že-
níšek a Ivan Kolařík. -- "Občanský Deník" přinesl 10.7.90 člá-
nek o paní Sonji Baťové s palcovým titulem "Manželka se ztra-
tila". Článek se týkal návštěvy Tomáše Bati v Brně. Tam očeká-
vali příjezd obou manželů, ale dojel jen on. Co se stalo? Paní
Sonja se zdržela ve Zlíně, kde navštívila tamní nemocnici. Než
dala svolení, aby se nemocnice jmenovala Baťovou, šla se na ni
podívat. Podle článku shledala, že vybavení neodpovídá jménu
Baťa a tak se s přejmenováním musí počkat. Do Brna přijela se
zpožděním. -- V Mississauga žijící Karel Šott poslal naši redak-
ci článek "Kde je vina?" Dedukuje, že kdyby v únoru 48 šli de-
mokraté do ulic jako studenti v listopadu 1989, že by se čs. ko-
munistům puč nepovedl. -- V Etobicoke, Ont. žije syn záp. letce Bo-
huslava Šídy z Přerova, který zemřel před rokem. -- V Kitcheneru
žije krajan-herbalista: Karol Veselý, 43 Greendale Cr., N2A 2R5.
Tel. /519/ 893-5268. -- Textil všeho druhu za rozumné ceny má Vi-
lém Jílek, Textile Market, 246 Queen St. W., Toronto. Tel. 598-2435.
-- Martin Vyrůbal se usadil v Nepean, Ont. Zajímá se o letce
2. svět. války. -- Středisko pro studium Ruska a vých. Evropy při
U. of Toronto dostalo od americké nadace A.W. Mellona částku
půl milionu US dolarů. Plánuje se i výměna vědců v příslušném
oboru. /Zda je do plánů zahrnuto i nové Československo, není
zatím známo. / -- 42. Kongres Čs. sdružení v Kanadě se konal v Ed-
montonu v květnu t.r. Informační a imigrační středisko ČS má
adresu: 740 Spadina Ave., Toronto, Ont. M5S 2J2. -- J.
Kosmel pracuje od nedávna na rozšířeném čs. velvyslan-
ectví v Ottawě. Oficiální jeho titul: Attaché for
Technology and Science. -- Novým gen. tajemníkem Sveto-
vého Kongresu Slováků se stal ing. Jozef Suchý z To-
ronta. Předsedou je Marian Šťastný, známý hokejista.
-- V Ontariu je na návštěvě dr. Přívratský z Prahy. --
25.8. se na Masaryktownu sejde Čs.-kan. obchodní ko-
mora. -- Od 7. do 15.9. budou v Torontě dávat "Cikán-
ského barona". Další informace na 366-7723. -- Ban-
ket k 30. výročí založení Dámského odboru v Torontě
bude 22.9. Informace: B. Rohn 239-2356. -- Večeřeví se
ozvali ze Švýcar. Jan Bombera byl na Světové výsta-
vě psů v Brně. -- Monica Mrázová je jednou z nejlep-
ších tenistek v Mississauga. -- Vít Fiala má úspěchy
jako člen kvarteta Symf. orchestru v Mississauga. --
Podle sdělení posl. Oty Hory se Zdeněk Slavík rozho-
dl trvale přesídlit do ČSFR. -- List "Uxbridge Times-
Journal" přinesl 13.6. zajímavý článek o inž. K. Buz-
kovi, který je v kan. knize "Who's Who" označen za
pěstitele stromů. Má jich hodně na 175 akrech půdy,
kterou vlastní v blízkosti lyžařského střediska
Dagmar. Za války byl ústředním tajemníkem Čs. národ-
ního sdružení v Kanadě a zasloužil se o vítězství
Spojenců tím, že projel Kanadu s čs. vojenskou misí,
která verbovala dobrovolníky do čs. jednotek v Ang-
lii. -- Ont. Art Council udělil \$1.800 slovenské taneč-
ní skupině "Východná Slovak Dancers". Skupina plánu-
je pozvat z ČSFR dva odborníky /P. Plichtu a L. Hala-
pu/. -- "Práce" přinesla článek o Jiřím Bláhovi.

Setkání absolventů pardubické reálky po 44 letech byla
srdcešná a sentimentální. Sešli se v Pražském salonku
nového hotelu Labe. Na pozadí jsou vidět čs. a kanadská
vlajka. Sedící zleva jsou: ing. František Havrátil, Jarmí-
la Benešová, Zuzana Nasková/roz. Pospíšilová, Marie Vo-
dňáková/roz. Vrabková, ing. arch. Daniel Benešovsky a ing.
Jan Seifert. Stojící zleva: ing. Mirko Janeček, ing. Vlasti-
mír Hutla, ing. Václav Samek, prof. Lubomír Moravec, redaktor
Ivan Ladýž, MUDr. Ladislav Tru-
bač, ing. Miroslav Slavík, ing. Ol-
dřich Beran a plk. Karel Valen-
ta. Chyběli jen: ing. Otirad
Beneš, Jiří Křemendík, Jan Rejl,
Jan Blahna a Zdeněk Fišer, kte-
rý žije v Kanadě. Od roku 46
zemřeli Jan Bezdička a Vladi-
mír Marek. Z profesorů žije na-
blízku prof. J. Kotyk.
Už se plánuje příští setkání..

Pražské uzenářství

638 Queen St. West,
TORONTO, ONT. M6J 1E4

Tel.: 364-1787

CZECHOSLOVAK (TORONTO)
CREDIT UNION LIMITED

Kampelička

740 SPADINA AVE., TORONTO, ONT. M5S 2J2
925-0557 NEBO 925-9985

Výhodné úroky na 1, 2 a 3 roky
Speciální úrok na vklady nad \$30,000

Všechny vklady jsou pojištěné
u "Ontario Share and Insurance Corp."

Neplatíte servisní poplatky za:
vystavování šeků
dopředu datované šeky
bankovní šeky
telefonické transfery
zastavení výplaty šeku (stop payment)
výběry hotovosti z daného vkladu
vysoký úrok na šekovém kontě

Otevřeno: pond., čtvrtek a pátek 10-7; úterý a středa 10-5;
sobota 10-2.

kultura

Za exilovým

Zpravodajem

Dr. Jaroslav Strnad s paní.

... A támhle shůry se na nás dívá spící rytíř, -pravil a ukázal kamsi do modré oblohy a výš, ale byla jsem příliš poplašená, než abych dokázala zvednout oči od těžkou nemocí a kriminálním dobitých prstů a obdivovat hory a alpskou krajinu okolo osamělého domku na kuřích nožkách. --A v pracovně ... až do stropu přísně zastavěné svazky slovníků a knih a podivnou koláží z psacího stroje, plácačky na mouchy a novinových výstřižků ... jsem se rozpomněla na jazykový konservatismus, na pověst podivína, vysokonáročného jazykového puristy, kterou je jako lektor Jaroslav Strnad opředen, a nevěděla jsem už ani jak se jmenuju a zaboha živého bych ze sebe nedostala přiznání, že jsem si přišla pro soud nad svojí prvotinou. --Jaroslav Strnad, povoláním právník s praxí soudce v západních Čechách, odtud ten smysl pro logiku a pravdu za každou cenu a odtud v 50. letech nejiné východisko než ztráta občanství a exil, od roku 50 novinář a redaktor v rozhlasové stanici Svobodná Evropa, spisovatel, na jehož kontě bychom našli krom básní a prózy i dramata a literaturu pro děti, šéfredaktor měsíčníku Zpravodaj a v tomto okamžiku především lektor nakladatelství 68 Publishers v Torontě a curyšské Konfrontace, se sokratovsky usmíval a bledé roentgenové oči muza ostrými brýlemi hrály a bavily se mými skvrnami inkoustu na bradě. A tu můj muž ... ten, o kterém si každý kdykoli se objevíme v některém nakladatelství, myslí, že on je ten, samozřejmě úspěšný spisovatel, on že je z nás dvou ten, který jde nabídnout nový, samozřejmě báječný rukopis ... a když zjistí, že je to omyl, že něco nabídnout, samozřejmě něco pod- či nanejvýš průměrného je ta křížala, ta nemluva, kterou vleče za sebou, tak zkomisní a zchladnou ... tak můj muž, který přišel na svět asi proto, aby mě tahal z každé bryndy, mě obešel, postavil se těm roentgenovým, samou skepsí vybledlým, ale přese všechno laskavým očím a připomněl, proč jsme tady. A paní Strnadová podávala kávu a domácí nuchty a J.S. se usmíval, protože mu chutnalo a protože se mu rukopis ... strašlivě jsem doufala, že to není jen kvůli mému muži, který má prsty ve všem co mě dobrého potká a který byl ostatně od této chvíle zticha a s tichým přesvědčením, že jeho chvíle se naplní, že se dočká, čekal na svůj další výstup, až mě bude tahat z nějaké další bryndy ... líbil. --- Tak tohle všechno ... vzpomínky na první setkání, ze kterého vyrostlo oboustranné přátelství, další setkání a další spolupráce, mi proudí hlavou v okamžiku, kdy držím v ruce poslední číslo exilového Zpravodaje, posledního posla, kterého J.S. vypravil za krajany do světa. Ale co držím, lítám s ním jak s holubicí míru k telefonu, který se celý den nenastaví ... zlobuji, že vyřídím, že poděkuji, že budu pozdravovat ... k svědomím, vyburcovaným z polospánku aspoň teď v hodině dvanácté oním přepěkným rozloučením redakce na poslední stránce, které i těm méně citlivým napoví, že tenhle krok nepadl vůbec s lehkým srdcem. -- J.S. se v onom rozloučení se čtenáři s ostychem přiznává, že je "v letech, kdy je nutno šetřit časem". Naznačuje tím, že má plány ... pokud vím, právě dokončil divadelní hru, satiru na lidskou lhostejnost nejen v dnešní době a nejenom doma ... a že s ním máme počítat. --Kdysi se Jaroslav Strnad chopil práce a pera jako nástroje proti útlaku a nesvobodě. Vybuřoval časopis v duchu boje na život a na smrt a vím, že nebyť vítězství prvního, neodešel by z bojiště dobrovolně. Svržením totalitního režimu doma v Československu je dovršena rozhodující etapa a úsilí těch, kteří za svobodu, mnozí jedno i více desetiletí, pracovali i tady za hranicemi. A na mne zbyla úloha ... za sebe i za ostatní čtenáře, za všechny ty telefony, ke kterým jsem už nedoběhla ... poděkovat za píli a obětavost, se kterou J.S. těch osmáct let redaktorské činnosti Zpravodaji a krajanské obci věnoval. Měla bych aspoň několika slovy připomenout raná svítání, kdy alpský rytíř skutečně ještě spal, ale na redakčním stole bylo nutno udělat ještě to a ono.... Práce sama se mohla vydařit jen proto, že za ní stál člověk srdcem i duší. --V románu Prohry je Strnadův hrdina kopanci hnán z lágru do lágru, tady promlouvají biografické zkušenosti autorovy. Také Václav Hanykýt v Jobovi mi už kdysi, ať právem či ne, splynul s postavou autorovou. To pro onu touhu po domově. Na oba romány i na ten poslední, opět s politickou tematikou, na němž ještě neoschl autorův podpis, musím myslet ve chvíli, kdy píšu svoje poděkování. Zároveň si trpce uvědomuji, že hodiny strávené za redakčním stolem nejen čistou žurnalistikou, ale pracemi, které připadnou na jednoho člověka pouze ve vyjimečných podmínkách exilu, se nedají odbýt šperky slov. A jako by si to uvědomily i úřady svobodného Československa: v těchto chvílích bylo J.S. po 40ti letech navraceno československé občanství. --Václav Hanykýt v Jobovi na svoji touhu po domově umírá ... Jaroslav Strnad pro domov nepřestává žít. -- "Není to můj kraj, zpronevěřili mi ho ..." zakončil kdysi s trpkostí do připravovaného románu O Praze Karla Trinkewitze svoji vzpomínku na domov. --". Přesadil jsem si ho snů uprostřed švýcarských hor". Přesadil, ale není to tak docela ono. A tak v těchto dnech, kdy je i jeho literatura acceptována jako literatura národní, jede Jaroslav Strnad poprvé po mnoha a mnoha letech do Čech ... domů.

Blanka Kubešová.

Poznámka redaktora "Kan. Listů": S dr. Jaroslavem Strnadem nás vázalo přátelství a na mé tři návštěvy v jeho alpském "hrníždě" rád vzpomínám. Naše spolupráce byla příkladná a neomezovala se jen na výměnu publikací. Shodli jsme se v tom, že redaktoři exilových publikací neměli nikdy lehký život. Dr. Strnad pokračoval v tradici Lučka Stránského, O. Gráfa, F. Peroutky, K. Marka, I. Herbena ... Přejeme mu, aby si trochu odpočinul!

Právě přišla z tiskárny
působná a poutavá knížka
**KDE JE TRÁVA
ZELENĚJŠÍ**

kterou podle vyprávění
MILANA VYHNÁLKA
napsal Jindřich Nermut.

Vypráví se v ní o tom, jak se z usměvavého venkovského mládence stal zakladatel výroby proslavených tasmanických sýrů, podnikatel a konečně milionář, vynálezce a vládní poradce, nositel nejvyššího australského ocenění, a zároveň člověk prostý jak mléko, které se stalo jeho dobrým osudem.

Knihu lze objednat přes
"Kanadské Listy" za \$18.

ČTVRT HODINY OD NIAGARSKÝCH VODOPADŮ...

George & Hana Beneš

Paní Tamara Wagnerová se v poslední době v ČSFR prosazuje jako autorka krátkých článků v českém tisku. Do "něžné revoluce" psala hlavně do krajanských novin v Daruvaru v Jugoslávii. Postupně navázala kontakty s krajany v Americe, zvláště díky dr. Neumannovi v San Diegu. O "Kanadských Listech" se dověděla od paní Golíčkové v Praze, která je vdovou po známém čs. generálovi. Paní Wagnerová je novinářkou v nejlepším slova smyslu. A pohotová. Nedávno nám poslala první článek do "Kanadských Listů". Nazvala jej "Takový krásný MFF!" Pojednává o nedávném prvním svobodném Mezinárodním Filmovém Festivalu v Karlových Varech. Tento fakt zdíraznil Miloš Forman zjištěním, že moc totalitního režimu byla "elegančně zlomena". Ze zahraničí přijeli mj.: režisér Vojtěch Jasný, vídeňský herec Landovský, italský režisér G. Albertazzi a dokonce i Jiří Pelikán se svou manželkou a herečkou Jitkou Frantovou. Festival splatil svůj dluh vůči donedávna diskriminovaným dílům. Vznikla tak přehlídka bohaté filmové retrospektivy. Mimo kolekci "osvobozených" filmů byl promítnut výběr filmů 60. let, včetně filmů z "emigrace". Cyklus "Cizinci" obsahoval filmy zahraniční proveniencí, které se vztahují k českému či slovenskému prostředí. Zajímavá byla kolekce nazvaná "Návraty do Evropy".

**SunLife
of Canada**

Pojištění je věc důvěry
38 let služby naší veřejnosti s největší kanadskou životní pojišťovnou

VLADIMÍR VÁLEK, C.L.U.
Senior Representative

Tel. 626-3004

21 Four Seasons Pl., Suite 330, ETOBICOKE, Ont. M9B 6J8

Východně od 427.

O LETCÍCH

Dne 1.5.t.r. zahynula v autonehodě pí Dolly Prchalová, vdova po kpt. Edovi Prchalovi. K nehodě došlo u Calistogy v Kalifornii. Tolik se těšila na sjezd letců po 50ti letech v Anglii. --Z Alice Springs v Austrálii se chystá na návštěvu rodného Slovenska Victor Plávka-Urbán, známý fotograf. --Lad. Sitenský /Londýnská 62,120 00 Praha 2/ nám sdělil, že tiskárna potřebuje asi 50 tun dobrého papíru, aby mohla vytisknout jeho knihu fotografií z 2.svět.války. Kdo pomůže? --Alena Gedošová děkuje touto cestou všem, kteří ji vyjádřili soustrast nad úmrtím jejího manžela Karla v Los Angeles. Urnu s jeho popelem uložila v rodinné hrobce v Brničku na Moravě. --J.Popelka z Brna je mezi záp.letci pokládán za "kabrňáka", protože shromáždil na 20.000 negativů a fotografií našich záp.letců. --Zpráva pro přítele Foretníka: adresa Jardy Sapáka je "Kutná Hora", Bath Old Rd., Radstock/Avon nr. Bath, England, BA3 3HA. --Osudy Pavla Pukančíka v 50.letech popsal článek v "Haló Sobota", nazvaný "Přežil jsem peklo po návratu". --Máme krásné fotografie účastníků schůze letců v nádherné restauraci Panoráma v Paláci kultury v Praze 4 20. 6. Byli na ní i manželé Peřinovi z Las Vegas a Tomáš Gibián z Marylandu. Schůzi předsedali gen. Mrázek a gen. Fajtl. --Máme fotokopii textu pohlednice, kterou pilot Dygrýn sdělil svým rodičům v Humpolci, že se šťastně dostal do Polska. --Otrěsné hrubosti vůči záp.letcům v 50.letech na Mírově popsal článek "Srdece v zajetí" v "Signálu". Pojednává zvláště o J.Maňákovi, O.Hrubém, K.Mrázkovi, J.Bryksovi a F.Weberovi. Znovu se v článku vynořilo jméno strážmistra Kohlíčka, který žije v Kanadě. --Ve "Svob.Slově" popsal svou kalvárii 50. let gen.let.F.Fajtl, v článku "Spisovatelem proti své vůli, ale rád". --Jiří Maňák byl podle článku P.Radosty, jediným českým "kotlářem". Létal Typhoony a byl sestřelen nad Holandskem. Po jistou dobu se mu v německém zajetí podařilo předstírat, že je Angličan jménem Mannoek. Pomohlo mu, že nelétal u čs.peruti a uměl dobře anglicky. V 50.letech dělal závozníka na státním statku v Hluboké n/Vltavou a sešel se s býv.něm.vojákem, který v Holandsku sloužil u protiletadlového dělostřelectva a jeho kanon Maňákovy letadlo sestřelil. --26.4. se v Plzni konal zajímavý vzpomínkový večer "Z válečných zážitků", vyprávěli letce Ant.Liška a záp.voják Jiří Flak. --O sjezdu letců přistě..

Tajemství skříňek

OSTATKY 824 PŘÍSLUŠNÍKŮ čs. zahraničního letectva, kteří za druhé světové války bojovali ve Velké Británii, na Bahamách v Kanadě i mnoha zemích Evropy, vynesli dnes v malých urnách ze čtyřti desetiletí uzavřené krypty členové Sboru potání ochrany. Odborníci hledali v pražském Národním památníku na Žitkově krypte jeden a půl roku, neboť plány, které ředitel památníku našel v archivu, jsou nedokonalé.

Protože od roku 1963 do roku 1962 byl objekt řízen a spravován ministerstvem vnitra – státní bezpečností, byli příslušníci ke spolupráci také pyrotechnici správy SNB. Otevření krypty se obešlo bez potíží. O desítkách vynešených předmětů se postarali hygienici. Podle posledního dostupného seznamu ostatků chyběla stříbrná skříňka s prsty z hrobu čs. partyzánů v Itálii, která byla uložena 28. září 1947. Navíc v kryptě byly dvě velké dřevěné skříňky, jejichž obsah musí být teprve prozkoumán. Poslední záznam o vstupu do krypty je z 2. listopadu 1949, kdy do ní byla uložena ochranná s prsty z hrobu kapitána Jarose v Sokolovu.

S. Štefáček, ředitel Národního památníku na Žitkově informoval zpravodajku ČTK o dalším postupu této akce i o nejbližší budoucnosti památníku. Po předběžné dohodě se zvláštním biskupem pražské arcidiecéze římskokatolické církve J. Lebedou předpokládá vysvěcení restaurovaných ostatků. Příbuzní padlých a budou moci ostatky vyvezdout, v případech, kdy se někdo nepřihlásí, budou ochrannky uloženy nadále v Žitkovském památníku. Pan Štefáček má k dispozici i jmenový seznam obětí, jejichž ostatky byly v kryptě uloženy. Zůstaly v ní urny se zpopelněnými ostatky čs. letců bojujících ve Velké Británii, vězňů z koncentračních táborů v Osvětimi, Buchenwaldu, Ravensbrücku, Mauthausenu, urna s prsty ze hřbitova padlých čs. vojáků v Tobruku v Egyptě a mnoho dalších. Protože se má objekt stát opravdovým památníkem čs. odboje a ne státním pohřebištem, budou předávány příbuzným také ostatky těch státníků, politiků či novinářů, které zde byly ukládány z rozhodnutí ÚV KSČ. Pokud se o ně někdo nepřihlásí, budou uloženy do kolumbáře na Chránských hřbitovech. V památníku včetně pozůstatků žijících letců, jako symbol národního odboje. (ČTK)

Na nedávném sjezdu záp.letců v Anglii, na který přilétalo zvláštním letadlem z Prahy na 170 býv.letců a rodinných příslušníků, se několik účastníků ptalo vydavatele t.l., jak to, že nepřiletěl býv.velitel 311.čs.perutě RAF, Wing Commander Vladimír Nedvěd, MBE, DFC? Nevíme důvod, proč se tak významného sjezdu kamarádů po 50ti letech nezúčastnil. Tlumochíme však aspoň touto cestou pozdravy všem, kteří ho měli a uvádíme jeho adresu: 11 Panorama Drive, NAMBOUR, Queensland, 4560, Australia. S/L Nedvěd sloužil v RAF až do října 1958. Plánuje cestu do rodné země v září t.r. a těší se, že se sejde s mnohými válečnými kamarády tam. Zvláště se těší na Jirku Maňáka, spolužáka z Voj.akademie v r.38.

Hledat západního letce, který v naší republice nebyl po osmačtyřicátém roce perzekvován, zavřen, existenci či jinak postížen, by byla určitě zbytečná práce. Někteří se dožili částečné rehabilitace v šedesátých letech, ale většina stále jen čekala. Řady bývalých příslušníků letectva i pozemního personálu RAF i tak nepříliš početné zatím dál nesmlouvavě redukoval čas a tak v současné době u nás žije těchto lidí něco přes tři stovky.

S revolučními změnami v naší společnosti spojovají všichni oprávněně konečnou nápravu letitých křivd a úplnou rehabilitaci. Konečně se dočkali! V květnových dnech byli povýšeni do hodnosti generálmajorů ve výslužbě František Fajtl, Pavel Kocfelda a Karel Mrázek.

V druhém květnovém týdnu se v budově městské vojenské správy v Praze sešli čtyři desítky bývalých příslušníků RAF, aby vyslechli rozkaz prezidenta V. Havla k 45. výročí osvobození Československa a rozkaz ministra národní obrany ČSFR. Za účasti generálmajora O. Kubizňáka, velitele letectva a PVOŠ a zástupce ministra národní obrany, zástupců vojenské Obrady a městské vojenské správy, byli přítomni letci povýšeni do vyšších hodností, vyznamenáni medaili za zásluhy o ČSLA. 15 letců obdrželo čestné tituly zasloužilý vojenský letec, čestné pilotní odznaky byly uděleny 39 přítomným. Rehabilitovaným letcům bylo dále povoleno nosit vojenský stejnokroj při slavnostních příležitostech.

Jako výraz částečné politické a vojenské

rehabilitace vojáků – bývalých příslušníků Royal Air Force postižených za své občanské a politické postoje v letech 1948... (citace rozkazu), byli mimořádně povýšeni

do hodnosti plukovníka ve výslužbě Josef ADAM, Zdeněk BACHŮREK, ing. Karel DRBOHLAV, Josef FLEKAL, Jaroslav HAJEK, Stanislav HLUČKA, Josef HOREJŠÍ, Jan IRVING, Eudovít IVANIČ, Miroslav JIROUDEK, František KNAP, Alois KONOPICKÝ, Bohumír KRÉZEK, Imrich LOM, Jiří MAŇÁK, František NAVRÁTIL, Jan PLZÁK, Zdeněk PROCHÁZKA, Karel SLÁMA, ing. Ladislav SNIDAL, Josef ŠČERBA, Karel ŠEDA, Petr URUBA, Antonín VENDL, Josef VOJÁČEK, Alois ŠTANC

do hodnosti podplukovníka ve výslužbě Jiří BOHM, Miroslav ČERNÝ, Ladislav SITENSKÝ, Václav STRUPEK, Jaroslav ŠISPERA

do hodnosti majora ve výslužbě Rudolf ČAPEK, Jov. KADEČKOVÁ, Jindřich LIBENSKÝ

Dále byli povýšeni Jaroslav HOFRIČTER, Jiří POLÁČEK a Antonín ZAJÍC.

Obdiv za hrdinství v boji za svobodu vyjádřil ve svém projevu všem přítomným v závěru setkání generálmajor O. Kubizňák. Vyslovil hrdost nad tím, co vojáci v RAF vykonali a naději, že bude využito jejich zkušeností ke společnému usilování o demokratické vojenské tradice čs. letectva

JINDŘICH DREBOTA
Foto: MILAN KNAJBL

O VOJÁCÍCH

K fotogra-
fii dole:
zleva -JU-

Dr. Hanuš Pressburger z Edinburku, Fabián Katrnák z Floridy, mjr. gšt. Míla Kašpar z Anglie, neznámý, vydavatel "Kan. Listů", Josef Souček z Brazílie, dva neznámí a Mirek Kafno z Leamingtonu. Také v Leamingtonu byl pochod městem a pietní ceremonie u pomníku sedmi parašutistů. V městě a v okolí byla za války posádkou naše samostatná obrněná brigáda. --Také Adolf Karlovský plánuje návštěvu staré vlasti, ale marodí. --Ve Veselí nad Lužnicí zemřel prof. Jan Bydžovský. Od r. 35 byl v Mez.úřadu práce v Ženevě, r. 40 se v Anglii hlávil do čs. armády, ale byl zaměstnán v šifře na min. zahraničí. Po válce působil ve Francii, ale v r. 49 se vrátil a byl 6 let vězněn. --Mnichovský "Krajanský Pozdrav" pokračuje v zajímavém seriálu "Cudzinecká Légia- Velká rodina", ale jméno autora chybí. --T. Cífkovi /USA/ se ozval syn kapitána Vally /z ČSFR/. --Také plk. gšt. Karel Procházka, resident Zimbabwe, plánuje návštěvu ČSFR. Chce se však nejdříve sejit s nově jmenovaným čs. velvyslancem v Harare. --President V. Havel za přítomnosti ministra nár. obrany generála M. Vacka jmenoval celou řadu nových generálů čs. armády. Mezi nimi byli mj.

L. Krejčí, Rudolf Smetánka, Jozef Marek, Karel Mareš a O. Tichý. Do hodností gen.-poručíka v. v. byl povýšen Václav Kužel, předseda Českého svazu bojovníků a svobodů, dříve ČSPB. --V seriálu "Bílá místa naruby" se "HR" věnoval pražskému povstání, zvláště rolím, které sehráli brig. generál Karel Kutlvašr a kapitán Jaromír Nechanský. --Plk. Bohouš Hlavatý s paní navštívili rodnou zemi, zvláště Pardubice. --Z Nového Zélandu se ozval Joe Vlček. --"Práce" připomněla 23.6., že před 50ti roky poslala vláda Slovenského štátu pozdravný telegram Hitlerovi a gratulaci nad dobytím Paříže a po vítězství nad Francií; dr. E. Beneš jmenoval v Londýně do exilové vlády 4 významné Slováky: J. Bečku, Juraje Slavíka, gen. R. Viesta a Jána Lichnera. --Bratislavský "Večerník" přinesl 6.7. reportáž o malém hřbitově při Kozej bráně v Bratislavě. Je tam i skromný náhrobek rodiny Viestovcov. Na tabuli je nápis: arm. generál Rudolf Viest, 1890-1945. Gen. Viest tam ale pochovaný není; buď ho umučili Němci nebo zemřel v sovětském vězení. --Hugo Mellion, Hon. Secretary našich veteránů v sev. Anglii, dal pro všechny účastníky sjezdu čs. záp. vojáků v Anglii po 50ti letech zhotovit vhodný dar: luxusní pero s nápisem Cholmondeley Park 1940-1990. --Doma má vyjít rukopis pamětí gen. Přikryla. Naznačil to článek "Nepohodlný svědek" v "LN". --List "L'Agathois" v Agde přinesl 29.6. pěkný článek o čs. vojákovi R. Wischnitzerovi s pěknou jeho fotografií. Číslo nám poslal Pierre Lattes. --V září t.r. by se gen. Viest dožil "100". Milica Viestová nám z Bratislavy napsala, že jeden člen jeho rodiny má denník gen. Viesta, ale nechce ho vydat z ruky. Denník je kompletní, až na poslední sešit. Gen. Viest měl 2 bratry /Dušana a Ivana/ a dvě sestry /Olgu a Annu/. Manželka Dušana Kveta byla za války hlavou odbojové organizace "FLORA". Syn Ivana /ing. arch. Ivan Viest/ žije v USA. --Jan Paroulek z Přerova byl zklamán, že vydavatel "KL" nezajel vůbec na Moravu. Plánoval návštěvu odbojářské výstavy a setkání s let. historikem Spurným. --Eda Šebelle věnoval archivu "KL" pěkný "Pamětní List k osvobození záp. Čech americkou armádou". J. Velfl upořádal se svými přáteli výstavku v Příbrami. --Am. informační služba vydala spec. publikaci "Osvobození", kde je den po dni zachycen postup Američanů v r. 1945.

U vstupní brány Spojeneckého vojenského hřbitova v Brookwoodu v Anglii 27.6. 1990: výprava býv. západních vojáků z Československa. Přiletěli v počtu 60ti zvláštním letadlem z Prahy. Slušelo jim to i po 50ti letech! Vedle Leamington Spa navštívili Cholmondeley Park a Imperial War Museum. Starobylé město Chester a jeho obyvatelé pro ně měli skvělé přijetí. Při pochodu městem vynikli vojáckým chováním a jednotným oblečením.

V redakci "Hlasu svobody"/dočasně ještě "Hlasu Revoluce"/ v Praze koncem června t.r. Stojící zleva: zástupce šéfredaktora Jindřich Dřevota, vydavatel "Kanadských Listů", šéfredaktor PhDr. Zdeněk Koňák, člen red. rady "HR" a redaktor Václav Straka. A dvě sympatické sekretářky..

Umírali "LN" za Československo

Ve druhé světové válce jsem bojoval v řadách legendárního II. pěšího praporu, později 200. protiletadlového pluku na Středním Východě a v Severní Africe. Po skončení bojů v Africe pak v I. samostatné obrněné brigádě na frontě v Evropě, hlavně při obléhání pevnosti Dunkerque.

V našich řadach bojovalo mnoho mých kamarádů Slováků. Bojovali za naši společnou vlast. Republiku Československou. Nikdy jsme nepřemýšleli o nějakém jiném názvu. Stejně smýšleli i ti kamarádi, kteří bojovali na východě, ve Slovenském národním povstání, v domácím odboji nebo trpěli v koncentračních táborech.

Po skončení války pracuji více než 40 let ve stavebnictví, kde jsem poznal opět mnoho Slováků, dobrých, pracovitých a rozumných lidí. Ti všichni byli a jsou Čechoslováky. Kdo dává právo destruktivním skupinám rozbiť naši společnou vlast? Nemají naši zákonodárci zástupci jiné starosti, než se ití rydny do hadovství o názvu státu?

Naše mladá demokracie je daleko od velmi křehké a je na nás všech Čechů a Slováků, aby chom si ji udrželi. Nesmyslnými dohodami nahrazení jen silám bývalého totalitního režimu, jak kterýkoli trpěl jak Češi, tak Slováci. Nemocíme si rozbiť republiku nesmyslnými spory, aby nášli, kteří jsou za naší osvoboditelé museli přinést ve druhé světové válce a v období totality, nebyly marné.

VLADIMÍR HLAVATÝ, Chel

"Leamington and Warwick Evening Telegraph", June 26th, 1990.

Czech veterans gather before their march through Leamington commemorating their war heroics

Czech veterans on march

VETERANS of the Czechoslovak army marched through Leamington today to commemorate their fight against Hitler in the Second World War.

Led by standard bearers and accompanied by the mayor of Leamington Spa, Councillor Ted Doyle, they laid wreaths at the Czech monument in the Jephson Gardens

in memory of their fallen war-time comrades.

Some had travelled from as far away as Australia, Canada and Brazil, as well as from all over Britain, for the occasion.

And some people were reunited for the first time in 50 years.

Most of them were billeted in and around Leamington during their

stay in this country.

Until last week, when the new Czech president Vaclav Havel acknowledged their past bravery at a wreath-laying ceremony in Prague, their efforts have largely remained unrecognised.

Many returned to Czechoslovakia after the war only to face harassment and years in prison as state suspects.

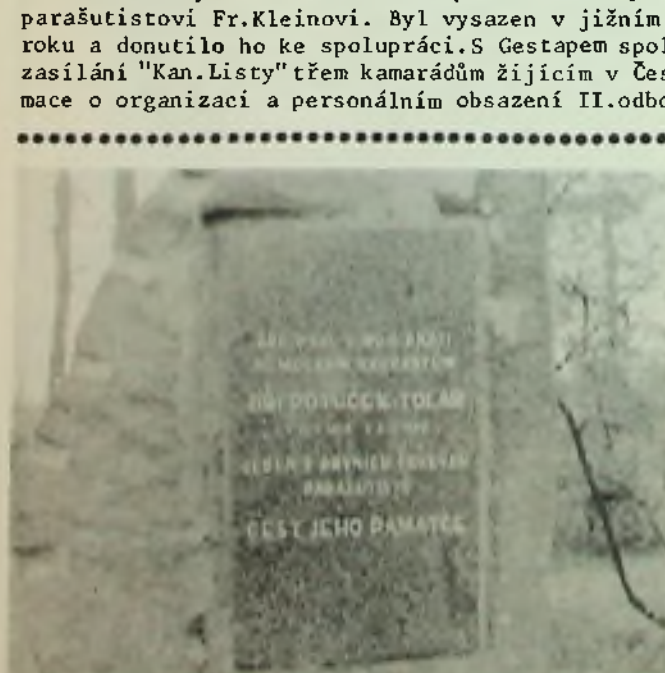
O PARAŠUTISTECH

Dr. Zdeněk Jelínek, který až dosud působil v Kolíně, je nyní ředitelem Historického ústavu čs. armády /adresa: U Památníku 2, 130 00 Praha 3, tel. 217 229-42/. Vydavatel t.l. lituje, že k setkání nedošlo. /-- Za vydatné finanční pomoci parašutisty Šperla vyšla doma konečně kniha "Bylo málo mužů", z pera Jiřího Šolce, 345 stran. Cena: 48 Kčs. Vhodnou předmluvu napsal PhDr. Oldřich Sládek. Náklad byl jen 7.000 knih.

Je to nejdokonalejší dílo tohoto druhu, ale týká se jen parašutistů ze Západu. -- Doma vyšly také menší práce Z. Jelínka a P. Kopečného "Operace OUT DISTANCE" a "Výsadek u Křivokláta". -- Zajímavý článek o Cyrilovi Musilovi z Nového Města na Moravě, u kterého se skrývaly paraskupiny PLATINUM-PEWTER a BAUXITE, vyšel nedávno v Praze. -- Tamtéž vyšel článek "40. výročí procesu s J. Nechanským a V. Wählem". -- 8.5. přinesla pražská "Práce" rozhovor s R. Krzákem z paraskupiny SILICA. Za války to byl jediný čs. parašutista, který byl vysazen, splnil úkol a vrátil se na domácí základnu v Itálii. V 50. letech dostal 9 let a seděl 3. -- Ing. Jaroslav Zemek, syn parašutisty Jana Zemka /adresa: Kpt. Jaroše 18, 602 00 Brno/, povoláním projektant strojinských provozů, 40 let mladý, hledá příležitost k ročnímu pobytu v anglicky mluvící zemi. -- V Praze zemřela pí Herta Vaňková. -- Máme 2 extra knížky z pera J. Velfla "Příbramsko za heydrichiády", 156 stran, po 8 Kč. Obsahuje řadu neznámých fakt a fotografií. -- Poslední adresa V. Škáchy byla: 8 Lomond Drive, Willowdale, Ont. /239-3496/. Zemřel asi před čtyřmi lety. -- Čestné místo v Siní tradici voj. gymnázia Jana Žižky v Opavě má nyní mít také Jan Kubiš, který působil v pohnutých zářijových dnech r. 38 jako člen 3. roty Strážního praporu v nedalekých Litultovicích. -- V pražském E-denu byl promítán film "Atentát" a přednášel R. Pernický ze skupiny TUNGSTEN. Sál byl plný. -- Po

byl 101. Padlo 50, 10 bylo zatčeno Gestapem, ale dočkalo se konce války. -- "Práce" přinesl 2.6. článek "Případ Nechanský", "Svobodné Slovo" mělo zas interview s mjr. Ant. Bartošem, MBE, z New Yorku. -- "Studentské Listy" dokončily seriál dr. Z. Jelínka "Action-Station!". Materiál vyšel v šesti za sebou jdoucích číslech. -- Předseda Konfederace politických vězňů Rudolf Pernický se domnívá, že nelze omluvit justiční vraždy. Autor patřil do paraskupiny TUNGSTEN. Jeho názory vyšly v "Lid. novinách" 7.4.90. -- Tryzny u pomníku čs. parašutistů v Leamington Spa se letos mimo asi 120ti býv. záp. vojáků /z toho bylo asi 60 z Prahy/ zúčastnil také autor knihy o atentátu na Heydricha, prof. Callum McDonald z nedaleké Warwick university. -- V zatáčce v Holešovičkách má být postaven památník Gabčíkovi a Kubišovi. Má jít o sousoší obou. Čs. vojáci mají částečně financovat náklady dobrovolnými sbírkami v útvarcích. -- Brno má nyní Gabčíkovu a Kubišovu ulici. -- Z Corio, Austrálie, se ozval vých. parašutista Kurt Herman, pův. z Brna. Těší se také na návštěvu staré vlasti. -- J. Lovecký nám z Bratislavy poslal další podrobnosti o vých. parašutistovi Fr. Kleinovi. Byl vysazen v jižním Polsku v březnu 1943 spolu s R. Vetiškou. Gestapo ho zatklo 14.10. téhož roku a donutilo ho ke spolupráci. S Gestapem spolupracoval také parašutista A. Vohradník. -- Frank Bogataj předplatil let. zasilání "Kan. Listy" třem kamarádům žijícím v Československu. Pěkné gesto. -- Kniha "Bylo málo mužů" přinesla také informace o organizaci a personálním obsazení II. odboru MNO v Londýně za války. Přednostou odboru byl plk. gšt. Frant. Moravec, jeho zástupcem pplk. gšt. Oldřich Tichý. Dále ve Správě byli: J. Tauer, V. Knotek, K. Musil a Vlasta Klouzalová. I. oddělení /ofensivnímu zpravodajství/ velel pplk. gšt. Emil Strankmüller. Jemu podřízená byla Evidenční skupina: Fryč, Časlavka, Solanský, Strmadel, Ostrý, Puchler, Vejrych, Galatík, Valšík, Marek a Simová. Ve skupině studijní byli: Cigna, Ressel, Korejs, Selner, Drbohlav, Cihlár, Talásek a Bezděka. Ve skupině šifrové: Frank, Doležal, Hladík, Stuchlý, Jirsa, Kubín, Nechanský, Vlk, Pospíšil, Doštal a Chlup. Ve skupině zvláštní /"D"/ byli: ve velitelské sekci - škpt. gšt. Jaroslav Šustr, Karel Paleček, Krzák, Loquens a Musil. Výcviková sekce - Hrubec, Pernický, Petrák. Týlová sekce - Hrabec, Maděra, Pákan, Turšner, Vrbíček, Peňáz, Hořešovský a Kudrňka. Druhé oddělení Defensivního zpravodajství velel pplk. Josef Bartík a mjr. Fr. Fořt. Členy byli: Picika, Hliza, Šmíd a Marta Martinková. Meziskupina pro styk s MV: mjr. Václ. Sláma a kpt. Bedřich Wiesner. Ve Vojenské Radio-ústředně byli: velitel por. Zdeněk Gold. Technická sekce - Šimandl a Jar. Pospíšil. V provozní sekci - Barva, Malý, Modrák, Retich, Štursa, Svoboda, Marek, Menšík, Bublík, Louda, Novák, Benhauer, Šimáček, Bíroš, Jasínek, Mikulěnka, Kubec, Cerík a Zemla. Posledně jmenovaný byl kuchařem. -- Tatáž kniha přináší také po prvé přehled výcvikových středisek SOE. -- Těsně po 2. světové válce byli do Vysoké školy válečné vysláni tito býv. parašutisté: majori František Bogataj, Karel Hora, Pavel Hromek, Rudolf Krzák, Jaromír Nechanský a Rudolf Pernický. Do služeb ministerstva vnitra byli převedeni Leopold Musil a Josef Gemrot. Jejich kariéry skončily v únoru 1948. -- Na dotaz sdělujeme, že Ant. Facuna byl členem paraskupiny DAY, kterou vysadili Američané 7. října 1944 na letišti Tri Duby u Sliače. Skupině velel kpt. Baranski, radistou byl D. Pavletich; oba byli am. vojáci.

Od p. učitele K. Gottwalda ze Sezemice došla zpráva, že se i letos konala tryzna u pomníku na počest telegrafisty paraskupiny SILVER A, Jiřího Potůčka, u Tmové ve vých. Čechách. Tam byl Potůček zastřelen českým četníkem 2.7.1942. Potůček operoval radiostanicí "Libuše" z Ležáků.

Po prvé v historii přišel mezi účastníky tryzny za 7 statečných parašutistů v Praze prezident. Přišel a pozdravil se podáním ruky se všemi čs. parašutisty, kteří se dožili dnešních dnů. Proto byl 18. červen r. 1990 tak významný. Vydavatel t.l. zachytil prezidenta Havla, jak si podává ruku s Robertem Matulou, který žije v Kanadě a patřil do paraskupiny WOLFRAM. Druhý po Matulově levici je člen téže paraskupiny, Josef Černota, který žije v Brně. Po Černotově levici je Jan Babinec z Forest Hills, NY, příslušník východního výsadku "Za svobodné Československo". Za prezidentovou hlavou je kousek gen. Rudolfa Krzáka z Poděbrad z paraskupiny SILICA a poslední vpravo je nejspíš dnešní ministr národní obrany gen. Vacek. Někteří účastníci tryzny litovali, že k nim p. prezident nepromluvil jako k celku. Fotografové zas litovali, že "neulovili" hromadnou fotografii všech parašutistů s hlavou státu. /Pilot, který vysadil Gabčíka a spol. koncem prosince 41, Group Captain Ron Hockey ze Skotska nepřijel, protože jeho pamětní deska na počest sedmi hrdinů nebyla hotová. / Pan prezident navštívil také kryptu kostela. Byla to událost, na kterou se nezapomíná.

OCENĚNÍ NÁRODNÍM HRDINŮM

Dne 27. května 1942 vystoupili proti vrahovi českého lidu R. Heydrichovi českoslovenští vojáci Gabčík, Kubiš, resp. Opálka a Valčík. Dva z těchto hrdinů pocházeli z našeho kraje - cihlářský dělník Jan Kubiš z Dolních Vilémovic na Třebíčsku a absolvent obchodní akademie Adolf Opálka z Řešic na Znojemsku. Velmi litujeme, že se dosud nezdařilo učiti historiků a pokračovníků oběť, aby se našim národním hrdinům dostalo plného ocenění a trvalé paměti nejen v měřítku celostátním, ale také v jejich rodném kraji. Domníváme se, že letošní květnové dny jsou příležitostí k tomu, abychom v našem okrese vzdali úctu a hold Janu Kubišovi, rodákovi z D. Vilémovic, jakož i všem příslušníkům rodiny Kubišů, kteří svými životy za svobodu vlasti zaplatili daň nejvyšší. Je nám líto, že zatímco Kubišovu spolupojovníku Gabčíkovi se na jeho rodném Slovensku dostalo mimořádných poct a přejmenování rodné obce na Gabčíkovo, v našem okrese nemá vlastenec a národní hrdina Jan Kubiš ani památník, ani po něm pojmenovanou ulici v okresním městě. Doporučujeme také, aby i v dalších rodných hrdinných parašutistů, ale i v Praze na místě jejich odvážné akce, byl postaven památník. Věříme, že se k našemu návrhu připojí místní národní výbory v Dolních Vilémovicích, městský a okresní národní výbory v Třebíči, OV ČSPB v Třebíči, ÚV ČSPB, občané, spolky, organizace a občanské iniciativy.

"HR"

KČDĚKTREBÍČ

Z ČESKOSLOVENSKA Vydavatel t.l. navštívil rodnou vlast po první po 42 letech, ve dnech 3. až 24. června t.r. Tisíc zajímavých zkušeností a dojmů nelze popsat v několika řádcích; možná, že z toho bude brožura s několika sty fotografií. S vypůjčeným autem jsem projel skoro celé Čechy. Navštívil jsem příbuzné, známé a celou řadu býv. vojáků, letců a parašutistů-veteránů 2. světové války, kteří oceňují příslušné rubriky v "Kanadských Listech". Navštívil jsem mj. Lány, Roztoky, Kralupy, Příbram, Plzeň /tam jsem 9.6. volil!/, Rokycany, Hradec Králové, Poděbrady, Heřmanův Městec, Hošťálovice, Slatiňany, Chvaletice, Kladruhy n/L, Turnov, Novou Paku, Jičín, Liberec, žehušickou oboru, Přelouč, Sezemice, ďáblický hřbitov. Na vysoké škole zemědělské v Suchdole mně rehabilitační komise za předsednictví prof. Vokatého udělila titul inženýra. Největší dojmy? Shlednutí "Prodané" v Národním divadle v Praze /kus dál seděl kol. Fr. Váňa z Austrálie/, setkání se spolužáky z pardubické realky po 44 letech a udělení Pamětní medaile na počest 650. výročí založení Pardubic z rukou p. starosty dr. Mikuly. Za důležité považuji navázání osobních kontaktů s vedoucími redaktory "Hlasu Revoluce", "Československého Světa", "Světa v obrazech", "Východočeského Večerníku" a jiných publikací. Měl jsem 3 pohovory na různých rozhlasových stanicích a zúčastnil jsem se tržny u kostela v Resslově ulici na počest hrdinných sedmi čs. parašutistů; přišel tam také prezident Havel a potřásl si rukou se všemi parašutisty /v čele s gen. R. Krzákem/, kteří přežili. Ač ČEDOK v záp. zemích tvrdí, že v Praze není hotelové ubytování do konce listopadu t.r., v Praze nabídne skoro každý taxikář ubytování v soukromí, se snídaní, za \$20 - 30 za den. Navíc stovky soukromníků má pokoje se snídaní a bylo by dobré zřídit v Praze informační kancelář pro turisty, která by měla o situaci přehled.

Nový OMPP řídí pojištění motorových vozidel správným směrem.

Pojištění motorových vozidel se mění. Nový systém se jmenuje Ontárijský plán ochrany motoristů (The Ontario Motorist Protection Plan - OMPP).

Budete chráněni před prudce se zvyšujícími poplatky za pojištění.

Budete chráněni zaručenými výhodami bez chůze k soudu, ztracení času a bez zdržujících odkladů.

Ontário potřebuje tuto změnu.

V Ontáriu neustále přibývá účastníků cestní přemávky. Přibývá také dopravních nehod a zranění. A s tím i soudních řízení. Nárokovaná suma za odškodné, kterou vyplatili pojišťovny v Ontáriu v roce 1988 za zranění, činila 1.8 miliardy dolarů. Z toho stovky milionů dolarů uhradili jenom soudní poplatky a právní vyrovnání — peníze, které skutečné oběti nikdy neobdrželi.

**Dobré zprávy pro dobré řidiče.
Špatné zprávy pro špatné řidiče.**

Ontárijský plán ochrany motoristů (The Ontario Motorist Protection Plan) je spravedlivý systém.

Dobrou zprávou je, že zvyšování poplatků za pojištění se zabrzdí. Nový plán udrží zvýšení poplatků za pojistku v tomto roce v průměru jen o 8% v městských oblastech, zatímco průměrný poplatek za pojištění na venkově se nezvyšuje vůbec.

Vynětím uplatňovaných nároků z právního systému se umožní získat více peněz v prospěch poškozených. Pojišťovna uychleně proplatí tyto finanční příspěvky poškozeným.

Ovšem pro špatné řidiče je tu špatná zpráva. Jestliže budete přistiženi při dopravní nehodě jako řidič pod vlivem alkoholu, nebo v důsledku toho spácháte trestní čin, neobdržíte z pojištění žádnou finanční úhradu. Policejní hlídky na dálnicích budou zesíleny. Pokuty za překročení povolené rychlosti byly více než zdvojnásobeny.

"Vina" je stále důležitou částí řízení dožánou výhodnější pojistku. Zlí a nedisciplinovaní řidiči budou platit.

Zaručená finanční úhrada, bez zdržování.

Pojištění Ontárijským plánem ochrany motoristů (The Ontario Motorist Protection Plan) budete i nadále jednat s pojišťovnou, kterou máte teď. Vaše pojistka se automaticky změní. Jestliže

uplatňujete nárok na dodatečné finanční příspěvky v případě dopravní nehody, obdržíte je přímo od vaší pojišťovny. Do 10 dnů od uplatnění vašeho nároku budou doručeny šeky s finanční úhradou. Do 30 dnů budou zaslány peníze na úhradu zdravotních a léčebných nákladů. Jedním ze záměrů OMPP je postavit lidi na nohy co nejdříve s lepšími výsledky. Okamžité odškodné pomůže nejvíce.

Není třeba chodit k soudu. Nemusíte léta čekat. Přitom stále máte nárok se soudit, jestliže dopravní nehoda zapříčinila smrt nebo vážné a trvalé

Nový Ontárijský plán ochrany motoristů (The Ontario Motorist Protection Plan) udržuje pojištění motorových vozidel finančně dostupné. Zaručuje a urychluje finanční úhradu obětem dopravních nehod.

Tento směr, kterým se pojištění motorových vozidel ubírá je správný.

Zástupce vaší pojišťovny je seznámen s detaily ohledně Ontárijského plánu ochrany motoristů (The Ontario Motorist Protection Plan).

**Ontárijský plán ochrany motoristů
(The Ontario Motorist Protection Plan).**

Chrání každého.

 **Government
of Ontario**

ČECHOSLOVÁCI v ZAHRANIČÍ

Během VII. Vsesokolského sletu v Paříži se 7.7. konal rušný sjezd býv. polit. vězňů. Zúčastnila se ho početná delegace z Kanady. --Děkan Jan Urban zemřel 13.4.90 ve Stuttgartu. Byl mezi našimi krajany velmi oblíbený. --Pí Zdenka Polláková nám poslala zajímavou vzpomínku na První světový sjezd čs. Židů v Izraeli ve dnech 26.4. až 4.5.1990. --Zajímavou knihu o 311. čs. peruti v holandském jazyku vydalo vydavatelství WYT UITGEVERS, P. de Hoochweg 111, Rotterdam. Informaci nám poskytl dr. M. Petrů, Haag. --M. Honzák se svou snoubenkou dokončují v Anglii svá universitní studia a uvažují o vystěhování do Kanady. --Stan Vanca z Recife v Brazílii se v červnu účastnil po 50ti letech sjezdu spolužáků reálného gymnasia v Jindřichově Hradci. Jeho syn Pavel povede pražské oddělení firmy Price-Waterhouse, v č. 23/37 na Malostranském náměstí. --Bohumil Drejsl se usadil ve Stuttgartu, NSR. --Sdružení čs. exulantů v Manchesteru v Anglii vydalo "Newsletter" č. 40. V něm konstatuje, že členové sdružení už nejsou exulanti. Řekl jim to mj. i 2. tajemník čs. ambasády v Londýně dr. R. Jordák. --P. Pastrňák pokračuje v prodeji knih v č. 5 Lindengasse ve Vídni. Tel. 0222/96 37 79. --Zasedání čs. strany lidové v Praze v dubnu se účastnili také tito hosté z ciziny: dr. B. Bunža s manželkou, dr. Jaroslav Pecháček s manželkou a Jan Renner /všichni z USA/, Jar. Vrzala z Paříže, F. Pindák z Holandska, dr. Felix Uhl ze Švýcarska, K. Kašpárek a Jar. Kusý z Mnichova. Dr. Bunža vzdal hold těm exulantům, kteří se svobody v Československu nedočkali; jsou to mj.: prof. Adolf Procházka, Ivo Ducháček, Bohdan Chudoba, Alois Rozehnal, František Desenský, Jindřich Nermut a A. Klimek. --Lakýrník Petr Cichý s paní Marcelou, která je ošetřovatelka, se stále pokoušejí dostat se z NSR do Kanady. Adresa: Kirchstrasse 13, 7466 Dotternhausen, Germany. --Prof. F. Toufar oslavil v Alicante ve Španělsku v tichosti "86". Stále se zajímá o vývoj ve staré vlasti. --Paní Libuše Šlechtová-Bourguignon navštívila v doprovodu vydavatel t.l. hřbitov v Seaux u Paříže. Oba zjistili, že udržba hrobu prof. Ernesta Dennise a jeho paní je zaplácena do r. 2011 a že není nebezpečí, že hrob bude zrušen. Paní Šlechtová-B. si činí nárok na náhradu za Šlechtovu restauraci ve Stromovce. --V. Hora má stále sklad knih ve Frankfurtu a otevřel si tiskárničku v Chebu, tzv. Sofortdruck. Mají prý objednávky habaděj. --Emanuel Kludský se ve Stuttgartu necítí vůbec jako šedesátník. --Jenny Bujnová z Vídně byla nadšena sokolským sletem v Paříži. Volila v Mikulově. Nabídl své služby čs. ministerstvu zahraničí. --Také paní Marie Janoušková z Melbourne navštívila ČSFR, zvláště Otrokovice. --Na hřbitově ve Skutči byl za účasti 600 osob uložen do rodinné hrobky popel významného exulanta, poslance Jindřicha Nermutě. Obřadu se zúčastnil i poradce australské vlády Milan Vyhnaněk.

NAŠI V USA

Miroslav Fojt se usadil v Silver Spring, MD, líbí se mu tam. Hledá přítele Ladislava Konstantinoviče. --Frances Janeček z Anaheimu, CA zjistil, že jeho rodokmen sahá do roku 1770, kdy se narodil jeho předek Matěj Janeček v Českých Lhoticích u Nasavrk, v gruntu č. 22. --Mahlerova expozice v Hrdličkově muzeu v Humpolci přilákala amerického krajana Franka Marlowa, rodáka ze Světle nad Sázavou, který žije v Kalifornii. Za války sloužil u čs. jednotek v Anglii. Během pobytu v ČSFR byl přijat pres. Havlem. --"Ned. Hlasatel" přinesl 1. července ve výjimečné úpravě třístránkovou reportáž z pera Tony Daičara "Padesát let krajanské práce v Kanadě", s mnohými dokumentárními fotografiemi. To si může dovolit ien krajanský list, který má vždy 20 a více stran. Extra čísla si mohou krajané z Kanady vyžádat na adrese: "Denní Hlasatel", 6426 W. Cermak Rd., Berwyn, IL 60402, USA. --"Čs. Svět" č. 5/90 přinesl zajímavé interview s dr. Martinem Kvetkem, předsedou Demokratické strany na Slovensku, který žil v exilu v New Yorku. --Milan Richter četl ukázky ze svých básní v Los Angeles, CA. během večera, který byl nazván "Slovak Poetry, Poetry of Oppression". 14. 5. Pořadatelem byl čs. kulturní klub. --Jiřina Fuchsová vydala další číslo Katalogu AOJP nu se jel 42. ročník vodácké soutěže Týnec-Pikovice na Sázavě. Dr. Přemysl Tůma z Kalifornie trasu za mlada jezdil, ale letos se jen na účastníky závodu díval. Přes jez viděl býv. Janečkovu vilu, která se otáčela po slunci. --MUDr. E. Dvořák /USA/ přednášel v Košicích na 27. Radiologickém kongresu. Navštívil starou vlast po 22 letech. Zamíloval si nově restaurovaný střed Prahy. --V La Grange, IL má jeden Janeček pojišťovací kancelář. Příbuzný? --V Domově našich důchodců v Chicagu zemřel B. Žáček, náš dlouholetý čtenář. --V Bellevue, WA zemřel známý čs. diplomat ing. Mikuláš Mára, 85. Koncem války byl jedním z nejbližších spolupracovníků Jana Masaryka v USA, pracoval na čs. konsulátu v New Yorku, ale nejznámější byl jako majitel Alpine letoviska ve Stowe, Vermont. --V "Rocky Mountain News" v Kolorádu jsme se dočetli, že Toronto má nejlepší stezky pro cyklisty na tomto kontinentu. --Z podnětu šesti absolventů Masarykovy university v Brně /I. Gaďourek z Holandska, M. Povolný a V. Chalupa, oba z USA; jakož i residenti Brna J. Johannes, D. Novák a Z. Kessler/ byl zřízen Mezinárodní Politologický ústav při Masarykově universitě v Brně. Zahájí činnost letos na podzim. Adresa: Zelíný trh 2, 657 90 Brno. --Petr Šťastný bude krát za New Jersey Devils. Byl v ČSFR v červnu a pohyboval se mezi příbuznými na Slovensku. --K českému nebo slovenskému původu se v USA hlásí přes 2 a půl milionu osob, v Kanadě asi 110.000 osob. --Pražský primátor Kořán navštívil Chicago a podepsal "smlouvu" o sesterském poměru mezi Prahou a Chicagem. --Plk. gšt. Vlčko nám poslal článek k 46. výročí SNP. --Joe Jaroš navštívil Č. Budějovice.

PRÁVNÍK VÁM RADÍ

PŘEDBĚŽNĚ O VRÁCENÍ ZABAVENÉHO MAJETKU

RADIM DVORSKÝ
pro Československý týdeník

Podle předběžného vyjádření představitelů vlády se dá očekávat vypracování zákonů, na jejichž základě budou vráceny majetky zabavené po roce 1948, případně po roce 1945. V jakém rozsahu k tomu dojde není možné předem určit.

Krajané, kteří zanechali v Československu majetek, nebo kterým byl majetek vyvlastněn a nebo propadl ve prospěch státu, by se měli připravit a rozhodnout se, kdy budou žádat o vrácení tohoto majetku.

Nebude to snadné. K tomu, aby mohli řádně svůj nárok uplatnit, bude třeba doložením dřívějšího vlastnického práva prokázat, že nemovitosti vlastnili výpisem z pozemkové knihy, kupní smlouvou apod.

Dále budou muset prokázat, že toto vlastnické právo tehdejších vlastníků na ně přešlo, a to například rozhodnutím pozůstalostního soudu, potvrzením o projednání pozůstalosti, úmrtním listem zemřelého vlastníka, poslední vůlí, dopisem advokáta, který věc projednával apod. tak, aby bylo beze všech pochybností prokázáno, že oni jsou v současné době dědici. To všechno v případě, že předchozí vlastník již není naživu.

"Čs. Týdeník", USA.

Bude třeba zmocnit pravděpodobně advokáta v Československu k tomu, aby jejich jménem nárok uplatnil. Uplatnění samotného nároku je rovněž dost pracné, protože bude třeba vyžádat si výpisy z pozemkové knihy, nově výpisy z evidence nemovitostí, neboť pozemkové knihy byly zrušeny a v případě, že vlastník již nežije, požádat státní notářství o projednání pozůstalosti tak, aby mohl být nárok uplatněn jménem dědice bývalého vlastníka.

Pokud jde o honorář, je třeba počítat s počáteční zálohou několika set dolarů, která pokryje honorář právníka od převzetí zastoupení až do případného projednání pozůstalosti státním notářstvem včetně.

Další honorář, týkající se vrácení majetku, bude pravděpodobně sjednáván s každým klientem zvlášť a bude výsledkový podle rozsahu vráceného majetku. Dá se počítat s tím, že bude pravděpodobně 10% z hodnoty vráceného majetku.

Jakmile budou známy konkrétní návrhy týkající se vrácení zabaveného majetku, případně bude vydán již samotný zákon, budu o tom čtenáře Československého týdeníku informovat.

JUDr. Radim Dvorský
Advokátní poradna I
Národní třída 32, 116 66 Praha 1

Krise v čs. sociální demokracii se 22. června t.r. prohloubila, když tento muž - poslanec Národního shromáždění Rudolf Battěk - byl Horákovým vedením strany ze strany vyloučen. Důvod? Kandidoval jako sociální demokrat v nedávných volbách za Občanské fórum a stal se poslancem. Horáková strana ve volbách propadla a nemá ani jednoho poslance. Battěk se stal obětním beránkem za neúspěch Horákovy vedení soc. dem. strany. Sociální demokraté v zahraničí vyloučení Battěka neuznávají. Býv. poslanec Václav Holub nám v této věci poslal delší otevřený dopis. /IJ

DOMÁCÍ UZENINY * EVROPSKÉ LAHŮDKY

MEAT PRODUCTS

ILJA
SANDA

2216 BLOOR WEST (u Runnymede)

TORONTO, ONT. M6S 1N4

TEL: 766-8138

Máme také houskové knedlíčky.

Nezávazný odhad
hodnoty vašeho
domu, obchodu,
živnosti nebo jiné
nemovitosti
provede diskrétně
a zcela zdarma
George (Jiří)
Daneš

Family
Trust

Corporation Realtor

Tel. 439-1660 /anglicky/
266-1659 /česky/